

OŚRODEK DOKUMENTACJI
ZABYTEKÓW W WARSZAWIE

KARTA EWIDENCYJNA ZABYTEKÓW
ARCHITEKTURY I BUDOWNICTWA

A B C D E F G H I J K L Ł M N O P R S T U V W X Y Z

Nr 671

1. Obiekt

BUDYNEK URZĘDU TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE
ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I TELEKOMUNIKACJI
TELEKOMUNIKACJA POLSKA S.A.

2. Czas powstania

1928 - 1934

3. Miejscowość

W A R S Z A W A

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

4. Adres

ul. Nowogrodzka Nr 45

nr hipoteczny

lub. ewid. gruntów

5. Przynależność administracyjna

województwo Mazowieckie

gmina Warszawa - Centrum

6. Poprzednie nazwy miejscowości

Warszawa

7. Przynależność administracyjna
przed 1 VI 1975

województwo m.st. Warszawa

powiat

8. Właściciel i jego adres

Telekomunikacja Polska S.A.
Warszawa
ul. Świętokrzyska 3

9. Użytkownik i jego adres Centrum

Radiokomunikacji i Telekomuni-
kacji-Telekomunikacja Polska
Warszawa-ul. Barbary 2
Urząd Pocztowy Nr 81

10. Rejestr zabytków

Nr 780 A data lipiec 1965

Orientacja 1:5000

Widok od ulicy Nowogrodzkiej

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu

W 2-giej połowie XIX w. na miejscu tym, wzdłuż ul. Nowogrodzkiej stanął główny gmach składowy wełny Banku Pol-
skiego proj. Piotra Leona Karasińskiego
rozebrany w 1913 r. Na jego miejscu
w 1928 r. rozpoczęto budowę siedziby
Urzędu Telekomunikacyjnego wg proj.
Juliana Putermana-Sadłowskiego (1892-
1953) kierownika Biura Proj. Min. Pocz-
ty i Telegrafu i proj. konstrukcji Walde-
mara Radłowa. Narożniki jej zaakcento-
wano "wieżami" podzielonymi pionowo
dużymi płaszczyznami okien.
Przewidywano umieszczenie w budynku:
na parterze i 2 piętrach "...urządze-
nia techniczne i sale aparatu tele-
grafu, radiotelegrafu, telefonów podmie-
skich i międzymiastowych; trzy sale
dla publiczności dostępne od ul. Nowo-
grodzkiej: do przyjmowania depesz i
opłat radiofonicznych, salę do przy-
jmowania opłat telefonicznych i rozmów
wraz z rozmównicami publicznymi, salę
pocztową z działami listowo-kasowym i
pocztowym; Szkołę Teletechniczną na
III-m piętrze; Muzeum Poczty i Teleko-
munikacji na V i VI p. oraz biura Dy-
rekcji. Na IV piętrze; sale wypoczynko-
we i stołownia dla personelu. Na płas-
kich przykryciach tarasy wypoczynkowe
i dla ćwiczeń fizycznych. W suterynach
budynku obszerne szatnie dla persone-
lu (ok. 1300 szafek), sala gimnastyczna
natryski, warsztaty techniczne i szkol-
ne, składy opału i kotłownia co, komora
wentylacyjna i elektrownia (pod dzie-
dzińcem). Przez zastosowanie głębokich
fos dookoła budynku oraz zasklenie
znacznych połaci podwórzowych szklami
rotalitowymi uzyskano oświetlenie
dzienne dla prawie wszystkich pomiesz-
czeń suterynowych...". W budynku stara-
no się uwzględnić najnowocześniejsze
wymagania i zdobycze w dziedzinie hi-
giena i techniki budowlanej dla za-
pewnienia jak najlepszych warunków
pracy personelowi. Niezależnie od tego

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, wnętrza, wyposażenie, instalacje)

SYTUACJA

Zespół budynków zlokalizowany jest w kwartale miejskim wzdłuż części ul. Nowo-
grodzkiej, Poznańskiej i Barbary w formie zabudowy obrzeżnej z dużym wewnętr-
nym dziedzińcem wypełnionym częściowo wysuniętym jednym ze skrzydeł omawianego
zespołu i nową bryłą "wieżowca" wzniesionego w latach 80-tych.

MATERIAŁ I KONSTRUKCJA

Wobec konieczności przyjęcia dużego obciążenia ($500-1000 \text{ kg m}^2$) oraz znacznych
wysokości części wieżowych budynku (42,5 i 76,5m) zastosowano w nim, z wyjąt-
kiem suteryn, konstrukcję stalową-nitowaną. Suteryny i sąsiedni budynek mieszkal-
ny wykonano w konstrukcji żelazo-betonowej. Jej szkielet stanowią rozstawione co
4,25 m. w kierunku podłużnym, ramy trójsłupowe połączone belkami jednoprzęsłowymi
zaś w kierunku poprzecznym ramy o rozstawie co 7,5m powiązane podciągami z be-
lek dwuprzęsłowych, całość stężając wiatrownicami o różnych profilach. Dla zabez-
pieczenia przed korozją i ogniem całość konstrukcji (konsultant prof. S. Bryła)
stalowej obetonowano. Wnętrza nakryto stropami ceglano-betonowymi drobnożeberko-
wymi (syst. "Polonia") opartymi na belkach żelaznych o rozstawie ca 1,5m. Ściany
zewnętrzne grub. 11 1/2 cegły z dziurawki, od frontu do wysokości I-go piętra
oblicowano czerwonym piaskowcem, na pozostałych powierzchniach kładąc tynk ter-
razytowy. Posadowienie budynku wykonano na stopach, ławach i płytach żelbetowych
oraz częściowo na palach Strauss'a (od ul. Barbary) Ø 40 cm i dł. 4-5m (konsult.
prof. Fedorowicz i prof. Bogucki). Konieczność prawidłowego oświetlenia wnętrza i
zaprojektowania dużych okien pociągnęła za sobą użycie ram i obudów ze stali
ciągniętej, podobnie jak w przypadku drzwi i futryn. Całość budynku nakrywa stro-
podach izolowany podwójnie papą bitumiczną na lepiku pokrytą warstwą wylewki
cementowej. Sale operacyjne, ciągi komunikacyjne, hale urządzeń i sanitariaty po-
siadają posadzki z lastryca zaś pokoje biurowe podłogi z klepki dębowej na wy-
lewce cementowej.

RZUT POZIOMY I BRYŁA

Budynek wzniesiono na planie litery L, której podstawę (od ul. Nowogrodzkiej) wz-
bogacono o prostopadłe skrzydło od strony podwórza, zaś skrzydło dłuższe (od ul.
Poznańskiej) zakończono w górnym narożniku (od ul. Barbary) wysokim wieżowcem.
Parter skrzydła frontowego (od ul. Nowogrodzkiej) wraz z częścią boczną (od ul.
Poznańskiej) zajmują: obszerny hall wejściowy na narożniku, za nim na wprost ha-
la informacji, zaś po prawej hala operacyjna telefonów i telegramów. Dalszą część
skrzydła zajmuje Urząd Pocztowy i sień przejazdowa na podwórze. Pozostałą część
skrzydła długiego (od ul. Poznańskiej) o układzie 2i1/2 traktu zajmują pomiesz-
czenia urządzeń telekomunikacyjnych rozdzielone wewnętrznym korytarzem. Pozosta-
łe 4-ry kondygnacje obu skrzydeł oraz skrzydło podwórzowe w pełnej szerokości
traktu, rozdzielono jedynie rzędami słupów, zajmują sale centrali i łącznic tele-
fonicznych. Szybka komunikację pionową zapewniają cztery odrębne klatki schodo-
we i windy osobowe. Wyższe trzy kondygnacje w części pld. wieżowca zajmują po-
mieszczenia biurowe.

ELEWACJE

Frontowa (płn.-ul. Nowogrodzka) dwustrefowa, pięciokondygnacyjowa, trzynastoosiowa
o niesymetrycznym podziale. Po stronie lewej, nieco wysunięta strefa dol-
na, obejmująca suteryny, parter i 1-piętro, podzielona poziomo wąskimi opaskami, o
trzech osiach, mieści: we wnęce, na środku parteru prostokątne wejście główne po-

14. Kubatura ca 120.000 m ³	15. Powierzchnia użytkowa ca 22.000 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne Biura Centrali Telekomunikacyjnej	17. Użytkowanie obecne Biura Centrali Telekomunikacyjnej
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja (po 1945 r.) 1960-1990 - doraźne prace remontowo-adaptacyjne polegające na wprowadzaniu różnych ścianek działowych i stropów pośrednich, kładzeniu wykładzin PCV i przebudowie sanitariatów - prowadzone bez właściwej dokumentacji, których pełny zakres byłby możliwy do ustalenia po szczegółowej inwentaryzacji budynku 1985 - wymiana pierwotnych futryn i opraw okien na aluminiowe 1993 - wymiana posadzki i zespołu drzwi wejściowych od ul. Nowogrodzkiej (wg proj. EXBUD-10 96 - w archiwum Woj. Kons. Zabytków w Warszawie) 1995-96 - remont i przebudowa korytarzy połączona ze zmianami układu pomieszczeń na antresoli między klatkami B-E - wg proj. A. Trojanowskiego (archiwum Woj. Kons. Zabytków w Warszawie) 1998 - konserwacja metalowych liter i orła nad głównym wejściem do Centrum... (Zakład Konserwacji Obiektów Zabytkowych-Warszawa ul. Powązkowska 14 - dok. w archiwum Woj. Kons. Zabytków w Warszawie)		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) Budynek jest w dobrym stanie technicznym	
20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie Dla uratowania przynajmniej części pierwotnego wystroju wnętrz budynek wymaga szczegółowej inwentaryzacji pozwalającej na opracowanie docelowego programu konserwatorskiego umożliwiającego w trakcie okresowych kontroli ich bezwzględne zachowanie.			

21. Akta archiwalne i źródła ikonograficzne (rodzaj, numer i miejsce przechowywania)

Kwerendy archiwalnej nie prowadzono korzystając jedynie z archiwum Woj.Kons.Zabytków w Warszawie

22. Bibliografia

- Nowy gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie,w:Archi-
tektura i Budownictwo 1929,nr 7,s.196-97
- J.Puterman,Gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie,w:
Architektura i Budownictwo 1934,nr 11,s.339-355
- W.Radłow,Konstrukcja Gmachu Urzędu Telekomunikacyjnego w
Warszawie,w:Architektura i Budownictwo 1934,nr 11,s.356-362
- E.Szwankowski,Warszawa,Warszawa 1952,s.310-311
- S.Łoza,Architektci i budowniczowie w Polsce,Warszawa 1954,
s.250-51
- J.A.Chrościcki,A.Rottermund,Atlas architektury Warszawy,
Warszawa 1976,s.191

23. Uwagi różne

24. Opracowanie karty ewidencyjnej

tekst mgr Józef Pilch - kwiecień 2000
imię, nazwisko, data, podpis
kserokopie z publikacji i z inwentaryzacji PKZ
"Zamek" Sp.z oo
plany, rysunki
imię, nazwisko, data, podpis

zdjęcia fotogr. mgr Józef Pilch - kwiecień 2000
imię, nazwisko, data, podpis

miejsce przechowywania negatywów u autora karty

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO

25. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

26. Załączniki 6

1. Miejscowość W A R S Z A W A	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) BUDYNEK URZĘDU TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE Ob.CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I TE- LEKOMUNIKACJI - TELEKOMUNIKACJI POLSKIEJ	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina Warszawa - Centrum		cd.historii + cd.opisu
3. Powiat		
4. Województwo Mazowieckie		

cd.h i s t o r i i

nowoczesne wnętrza głównej klatki schodowej o przeszklonym szybie windy i stalowych, polerowanych balustradach schodów, ażurowe antresole oraz sale operacyjne o ścianach wyłożonych kolorowymi płytami kamiennymi z marmurowymi posadzkami potęgowały wyraz artystyczny całości.

Budowę kierował do 1932 r.inż.Karol Bauch, a od 1932 aż do zakończenia w 1934 r.inż.Piotr Tomaszewski.

Całość ramowej konstrukcji budynku z nitowanej stali o wadze 2.500 ton wykonała Huta Królewska w Chorzowie.Okna stalowe,bramy,kraty okienne,kraty opuszczane typu "HAZET-STALNIZANA", przedsionki,metalowe ścianki przegrodowe,kabiny telefoniczne,obudowy dźwigów wykonała firma H.Zieleziński z Warszawy.Wodociągi,kanalizacja,gaz i urządzenia do gorącej wody - Tow.Akc.Drzewiecki i Jeziorański z Warszawy.Okładzinę z czerwonego piaskowca wykonała firma H.Sosonko Wojciechowski z Warszawy,a wyprawę szlachetną "Terrazyt" Zakłady Przemysłowe "Terrazyt" Warszawa.

W okresie okupacji w budynku Niemcy umieścili oddział Deutsche Post Osten ale przed ucieczką z miasta wywieźli większość urządzeń technicznych.

Po 1962 r. budynek powiększono o do-

cd. o p i s u

poprzedzone pięcioma stopniami,ujęte po bokach szerokimi,poziomymi oknami.Na prawym jej narożniku wyrasta ryzalitowo wysunięta czterokondygnacyjowa bryła klatki schodowej osiatkowana na całej wysokości pionami trzech okien rozdzielonych węgarkami.Po lewej stronie ryzalitu,cofnięta ściana prostopadłego skrzydła wsch.(od ul.Poznańskiej) o trzech kondygnacjach z dwoma pionami okien.Całości wystroju dopełnia wykonany w metalu,dwuwierszowy napis: TELEFON MIĘDZY-
MIASTOWY - TELEGRAF RADIOTELEGRAF i płaskorzeźba stylizowanego orła (proj.A.Golińskiego) w prostokątnej płycinie.Część prawą elewacji,od ryzalitu,tworzy również trójkondygnacyjowa,dziesięć osiowa ściana rozdzielona jedynie gzymsami kordonowymi na poziomie parapetów okien poszczególnych kondygnacji.Jej jednorodność przerywa jedynie na szóstej osi parteru prostokątna wnęka z wejściem do Urzędu Pocztowego poprzedzona schodami.Ostatnią,prawą,os parteru wyznacza prostokątny otwór przejazdu na podwórze.

Boczna (wsch.-ul.Poznańska) również dwustrefowa,dwudziesto dwu osiowa o niesymetrycznym układzie.Na jednorodnej strefie dolnej wyrasta niesymetryczny układ strefy górnej.Jego lewą,sześcioksiową część zajmuje sześciokondygnacyjowy-narożny wieżowiec,dodatkowo podkreślony pionowymi,wąskimi pasami - przechodzący w prawo w trójkondygnacyjny prosty blok,rozdzielony jedynie gzymsami kordonowymi na wysokości parapetów okien poszczególnych kondygnacji.

Szczytowa (płd.-ul.Barbary) w formie wieży usytuowanej na wysokim cokole,a ożywionej na osi jedynie pionem potrójnych okien.Przy narożniku zachodzącym omawiany budynek z sąsiadującym z nim budynkiem mieszkalnym,trójkładowy podcień kryjący wejście główne dla całego personelu.

Podwórzowe proste bez podziałów z wyjątkiem części wieżowej podkreślonej kolorowymi pionowymi opaskami.

WNĘTRZA

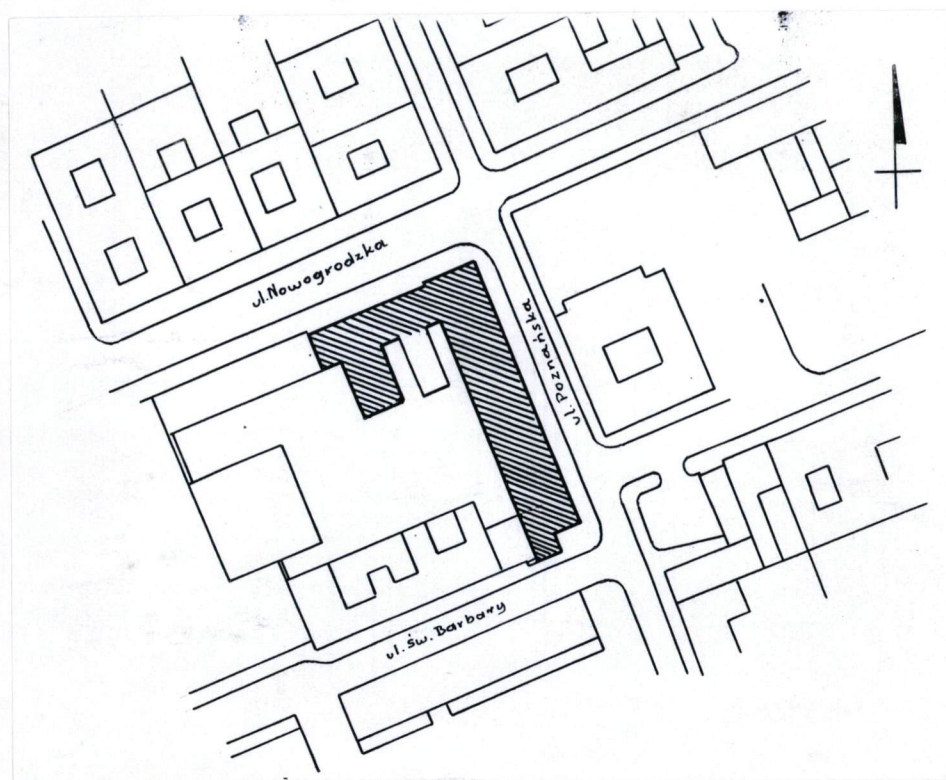
Z reprezentacyjnych niegdyś wewnątrz,dostępnych dla publiczności i odznaczających się dbałością o najdrobniejszy detal wyposażenia w chwili obecnej,w wyniku doraźnych i prostackich przebudów i adaptacji pozostało niewiele.Co prawda główne,parterowe sale operacyjne zachowały w większości pierwotną wykładzinę ścian z zielonego marmuru,ale część wewnątrz otwartych kiedyś przez dwie kondygnacje podzielono stropami a przeszklone ścianki ekranowe i szyby windowe zamalowano farbą olejną np. d.hall wejściowy i sale telefonów międzymiastowych na parterze,hall 1-go piętra czy antresola przy klatce schodowej.

Wkładkę założył: **mgr Józef Pilch-IV.2000**
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów **u autora karty**

cd.historii

budowane wzdłuż ul. Nowogrodzkiej nowe skrzydło wg proj. M. Wróbla i M. Pomianowskiego zmieniające wyraźnie dawne proporcje bryły. W latach 80-tych na obrzeżu wewnętrznego dziedzińca wzniesiono nowy wieżowiec, który swą ogromną skalą i monotonią bryły przyniósł to wybitne dzieło architektury funkcjonalnej w Warszawie.

Sytuacja 1:2500

cd.opisu

Stosunkowo najlepiej zachowały się wnętrza Urzędu Pocztowego z też częściowo zamalowanymi przeszkleniami antresoli. Co pozostało jeszcze z pierwotnego wyposażenia nie udało się dokładnie ustalić z uwagi na postawioną barierę tajemnicy służbowej.

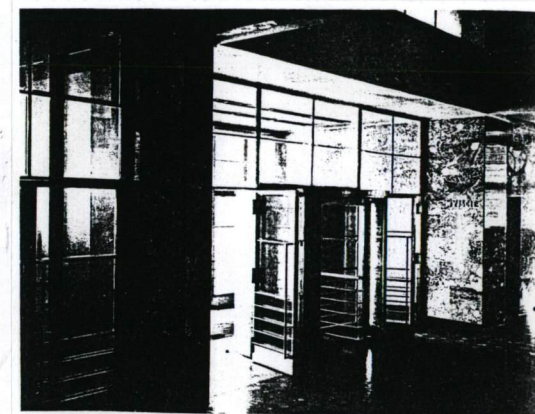
INSTALACJE

Budynek jest wyposażony we wszystkie współczesne instalacje zasilane z sieci ogólnomiejskiej oraz we własne źródła zasilanie szeregu urządzeń telekomunikacyjnych.

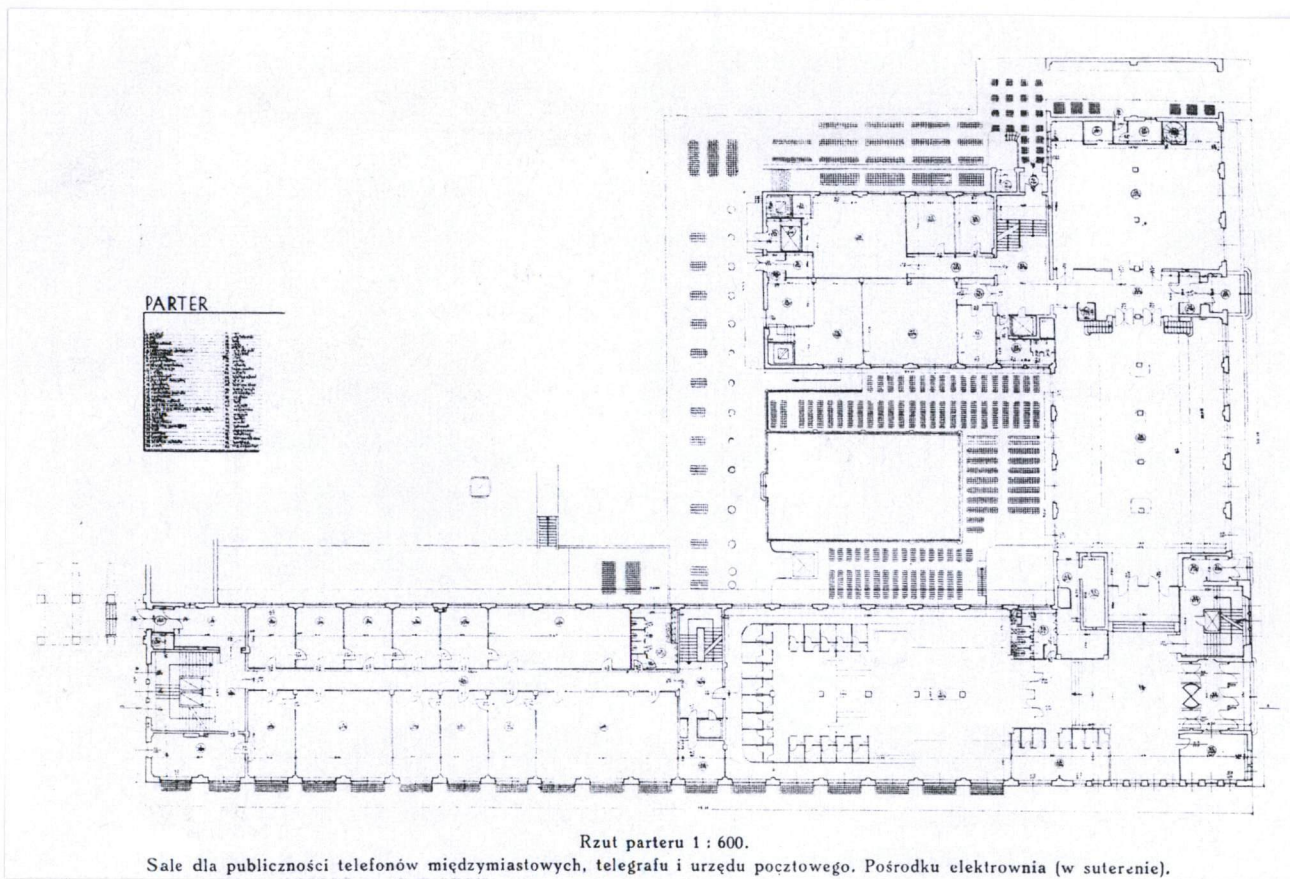

Budynek Urzędu Telekomunikacyjnego wg fot. Cz. Olszewskiego w 1934 r.

Główny hall wejściowy
wg fot. Cz. Olszewskiego
z 1934 r.

1. Miejscowość W A R S Z A W A	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) BUDYNEK URZĘDU TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina Warszawa - Centrum	Ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I TELEKOMUNIKACJI POLSKIEJ	plany + ikonografia
3. Powiat		
4. Województwo Mazowieckie		

Rzut parteru 1 : 600.

Sale dla publiczności telefonów międzymiastowych, telegrafu i urzędu pocztowego. Pośrodku elektrownia (w suterenie).

Rzut poziomy parteru wg projektu 1:600

Wkładkę założył: **mgr Józef Pilch - kwiecień 2000**

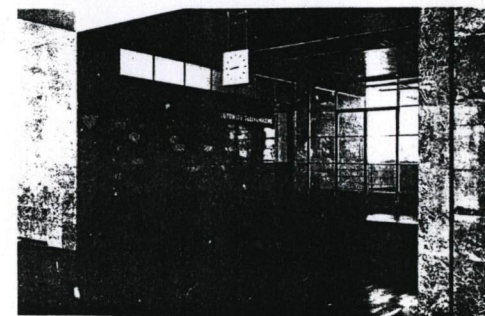
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów **u autora karty**

Hall i wejście do sali telegrafu.

Fot. Photostat

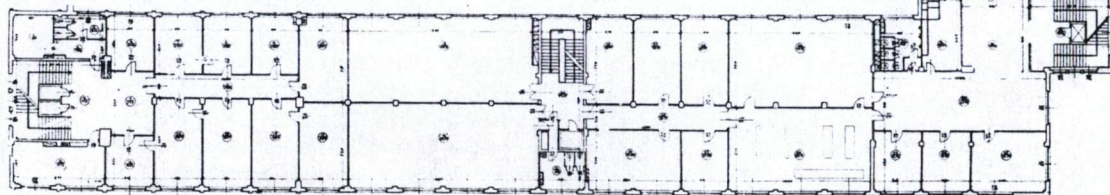
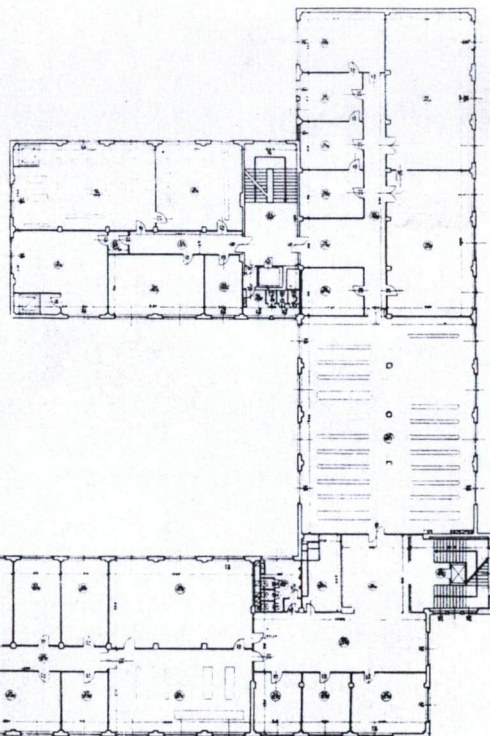
Hall i wejście do sali telefonów międzymiastowych.

Arch. Julian Puterman (Warszawa). Gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie. Fot. Cz. Olszewski

Hall wejściowy i wnętrza sal telegrafu i telefonów międzymiastowych wg fot. Cz. Olszewskiego z 1934 r.

PIĘTRO

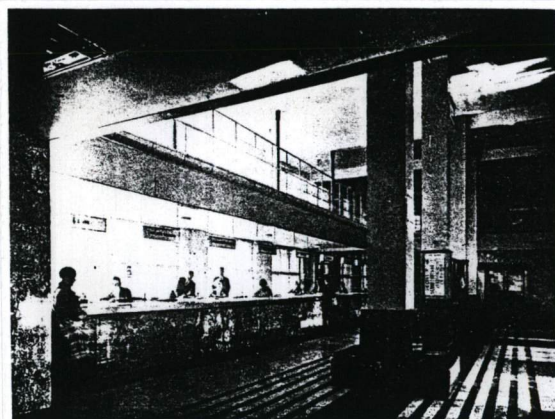
1. Kuchnia	2. Kuchnia
3. Kuchnia	4. Kuchnia
5. Kuchnia	6. Kuchnia
7. Kuchnia	8. Kuchnia
9. Kuchnia	10. Kuchnia
11. Kuchnia	12. Kuchnia
13. Kuchnia	14. Kuchnia
15. Kuchnia	16. Kuchnia
17. Kuchnia	18. Kuchnia
19. Kuchnia	20. Kuchnia
21. Kuchnia	22. Kuchnia
23. Kuchnia	24. Kuchnia
25. Kuchnia	26. Kuchnia
27. Kuchnia	28. Kuchnia
29. Kuchnia	30. Kuchnia
31. Kuchnia	32. Kuchnia
33. Kuchnia	34. Kuchnia
35. Kuchnia	36. Kuchnia
37. Kuchnia	38. Kuchnia
39. Kuchnia	40. Kuchnia
41. Kuchnia	42. Kuchnia
43. Kuchnia	44. Kuchnia
45. Kuchnia	46. Kuchnia
47. Kuchnia	48. Kuchnia
49. Kuchnia	50. Kuchnia
51. Kuchnia	52. Kuchnia
53. Kuchnia	54. Kuchnia
55. Kuchnia	56. Kuchnia
57. Kuchnia	58. Kuchnia
59. Kuchnia	60. Kuchnia
61. Kuchnia	62. Kuchnia
63. Kuchnia	64. Kuchnia
65. Kuchnia	66. Kuchnia
67. Kuchnia	68. Kuchnia
69. Kuchnia	70. Kuchnia
71. Kuchnia	72. Kuchnia
73. Kuchnia	74. Kuchnia
75. Kuchnia	76. Kuchnia
77. Kuchnia	78. Kuchnia
79. Kuchnia	80. Kuchnia
81. Kuchnia	82. Kuchnia
83. Kuchnia	84. Kuchnia
85. Kuchnia	86. Kuchnia
87. Kuchnia	88. Kuchnia
89. Kuchnia	90. Kuchnia
91. Kuchnia	92. Kuchnia
93. Kuchnia	94. Kuchnia
95. Kuchnia	96. Kuchnia
97. Kuchnia	98. Kuchnia
99. Kuchnia	100. Kuchnia

Rzut 1 piętra. 1:600.

Urządzenia techniczne telegrafu i telefonów.

Rzut poziomy 1-go piętra wg projektu
1:600

Sala operacyjna telegrafu.
Całkowicie oświetlona wnętrzem wst. fabryki BRACIA BORKOWSCY (W-wa).
Arch. Julian Puterman (Warszawa). Gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie.

Fot. Photoplast.

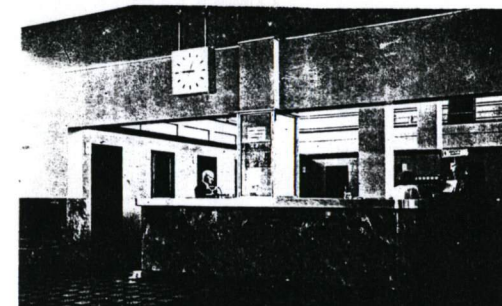
Wnętrze sali operacyjnej telegrafu wg fot. Cz. Olszewskiego z 1934 r.

Wnętrze antresoli na 1-szym piętrze klatki schodowej wg fot. Cz. Olszewskiego z 1934 r.

Sala Telefonów międzymiastowych.

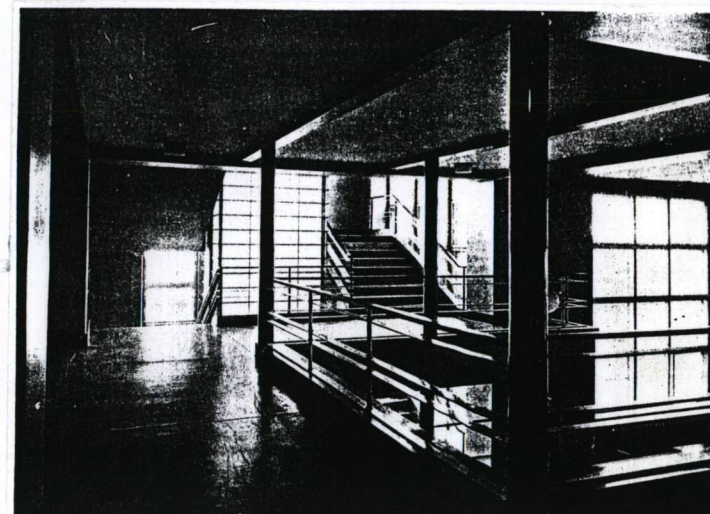
Fot. Cz. Olszewski.

Biuro techniczne.
Arch. Julian Puterman (Warszawa). Gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie.

Fot. Cz. Olszewski.

Wnętrze sali zamówień i rozmów telefonów międzymiastowych wg fot. Cz. Olszewskiego z 1934 r.

Antresola przy klatce schodowej.

Fot. Cz. Olszewski.

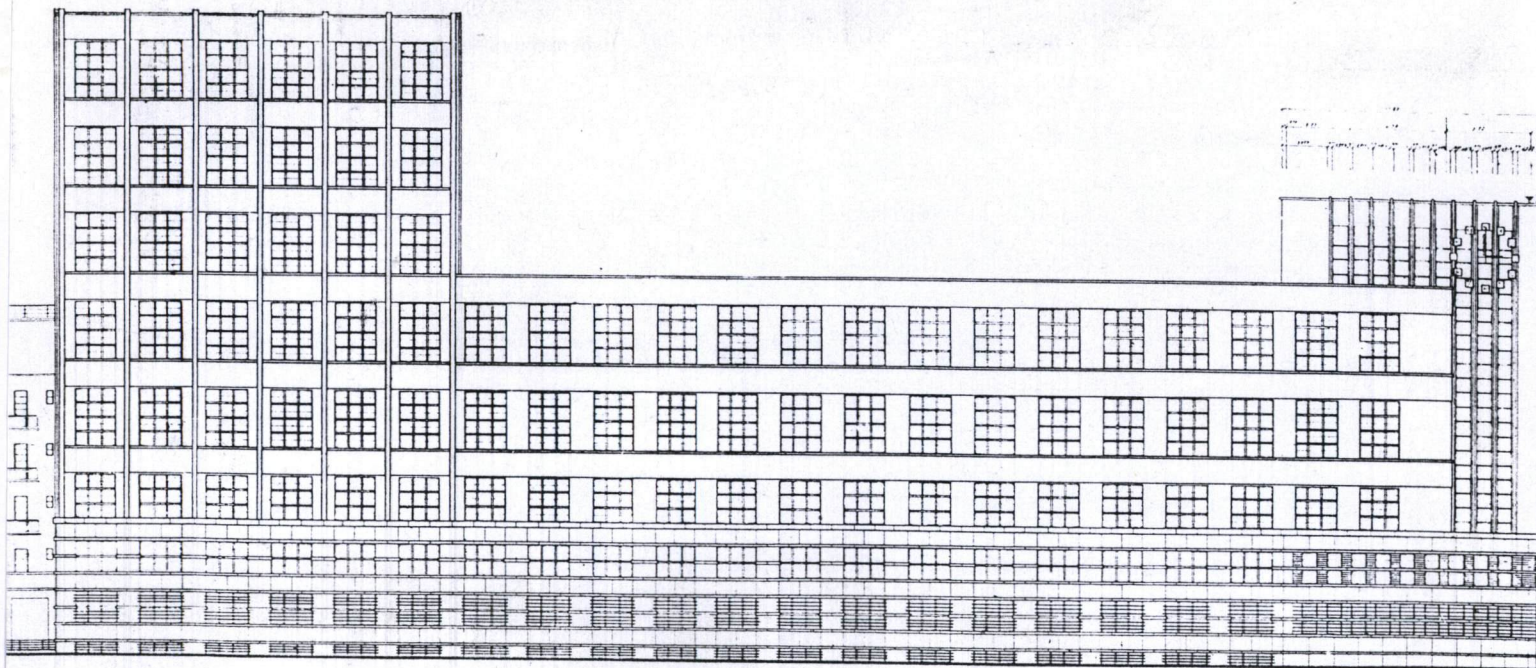
Arch. Julian Puterman (Warszawa). Gmach Urzędu Telekomunikacyjnego w Warszawie.

1. Miejscowość W A R S Z A W A
2. Gmina Warszawa - Centrum
3. Powiat
4. Województwo Mazowieckie

5. Obiekt (nazwa jak w karcie) BUDYNEK URZEDU
TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE
Ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJA I
TELEKOMUNIKACJI-TELEKOMUNIKACJI
POLSKIEJ

6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)

projekty + forografie

Elewacja od ul. Poznańskiej. 1 : 400.

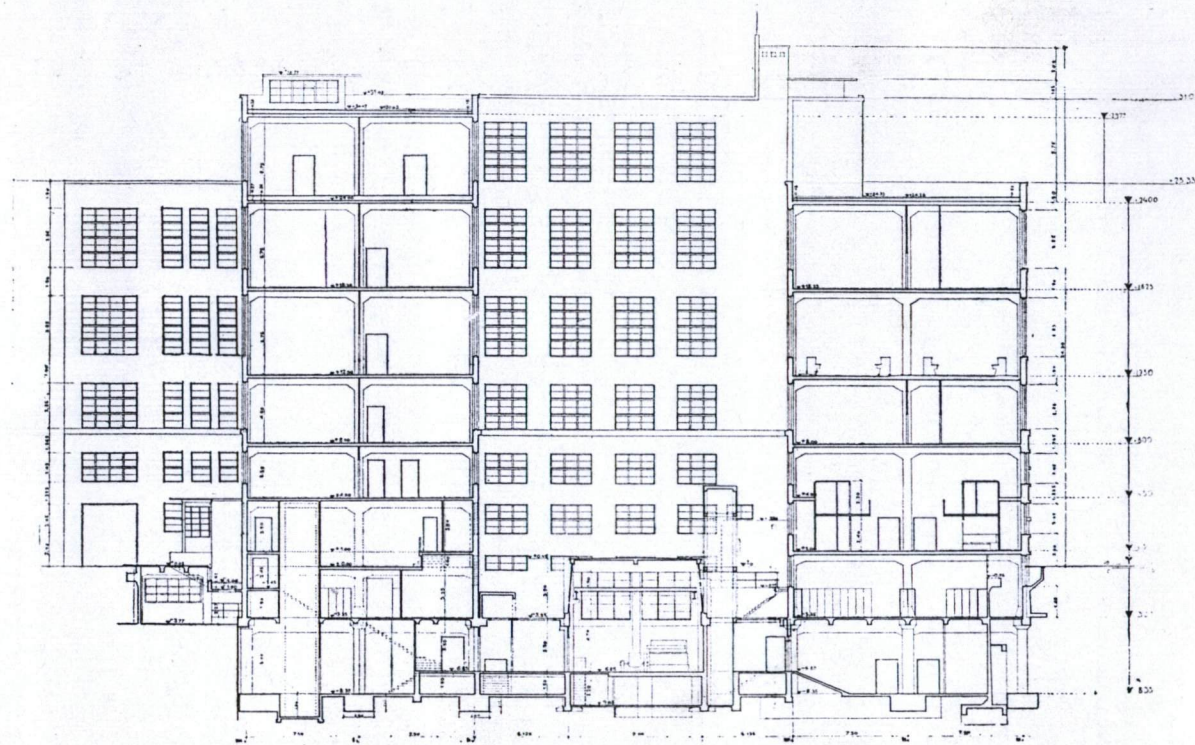
Projekt elewacji od ulicy Poznańskiej

Widok elewacji od ulicy
Poznańskiej

Wkładkę założył: mgr Józef Pilch - kwiecień 2000
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów u autora karty

Przekrój poprzeczny przez blok od ulicy Poznańskiej i skrzydło wewnętrzne. 1 : 400.

Przekrój poprzeczny przez blok od ul. Poznańskiej
i skrzydło wewnętrzne wg projektu

Widok z narożnika ul.
Barbary i Poznańskiej

Widok od ul. Nowogrodzkiej

1. Miejscowość **W A R S Z A W A**
 2. Gmina **Warszawa - Centrum**
 3. Powiat
 4. Województwo **Mazowieckie**

5. Obiekt (nazwa jak w karcie) **BUDYNEK URZĘDU
 TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE
 Ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I
 TELEKOMUNIKACJI-TELEKOMUNIKACJI
 POLSKIEJ**

6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
fotografie

Widok z perspektywy ulicy
 Poznańskiej

Fragment elewacji od ulicy
 Barbary

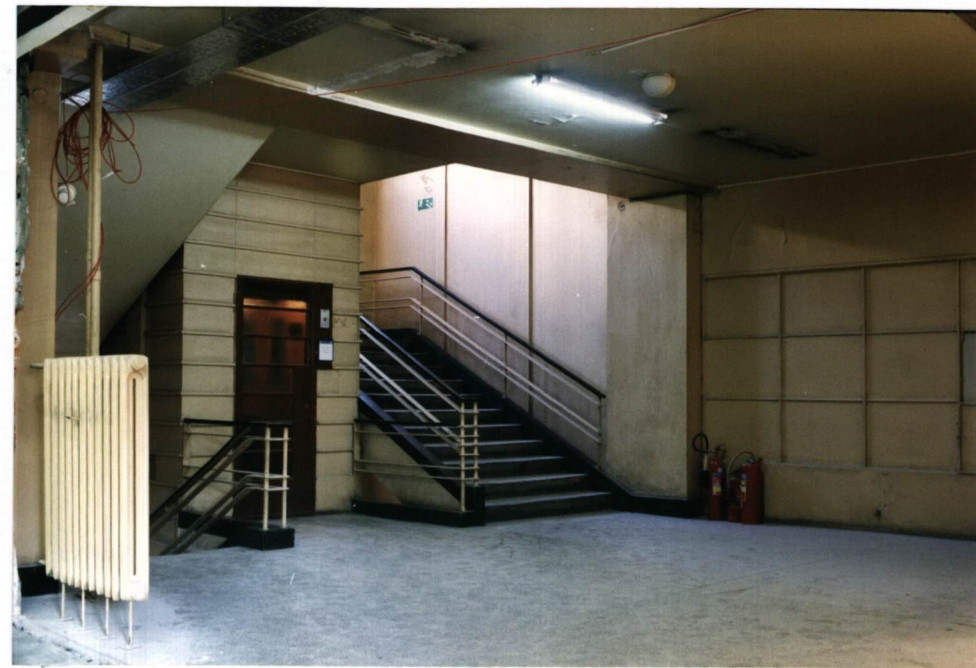
Elewacja podwórzowa skrzydła od
 ul. Poznańskiej

Wkładkę założył: **mgr Józef Pilch - kwiecień 2000**
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów **u autora karty**

Wnętrze hallu wejściowego i informacji
telefonicznej

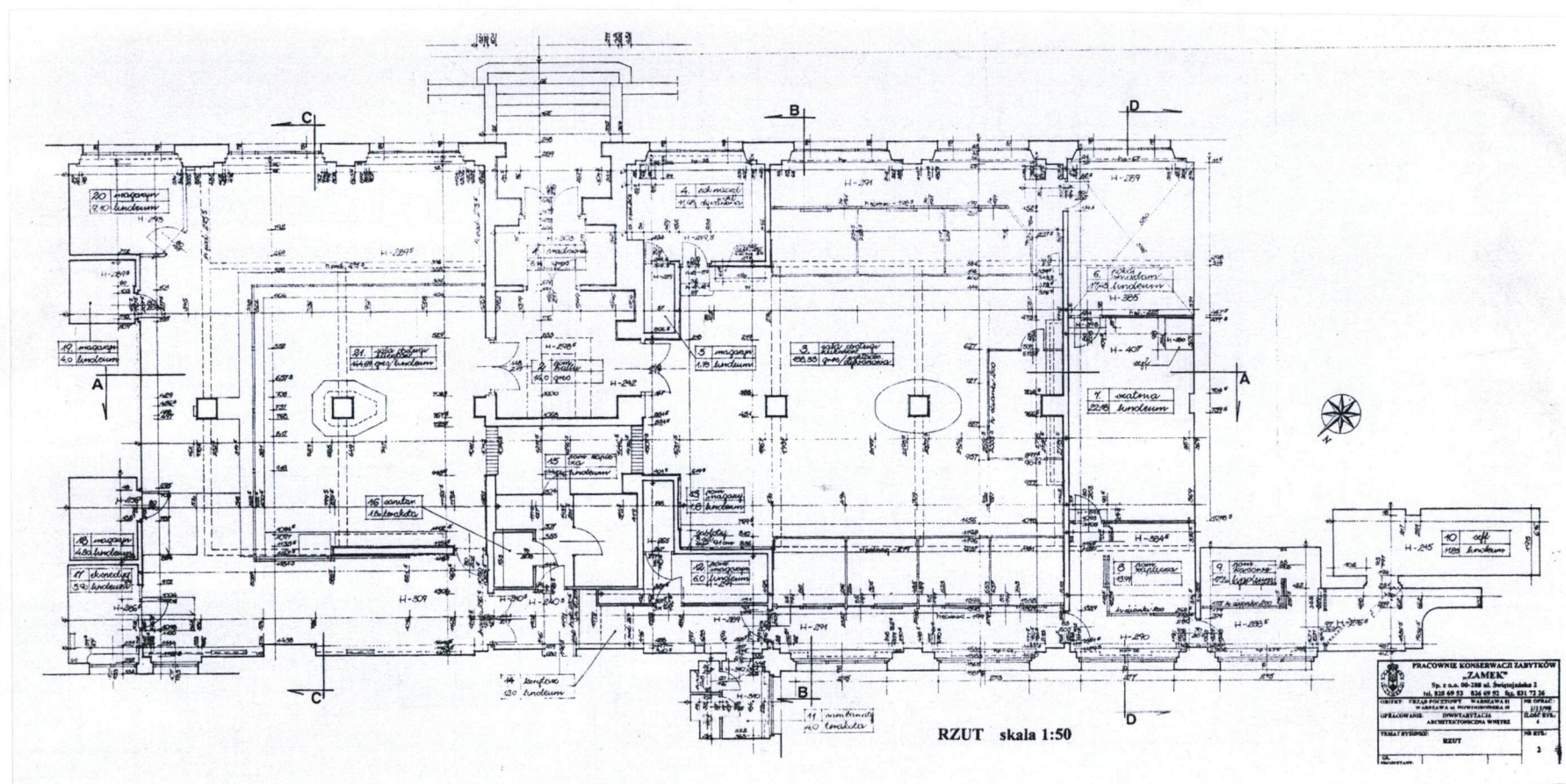

Podest 1-go piętra głównej klatki schodowej

Antresola 2-go piętra głównej klatki schodowej

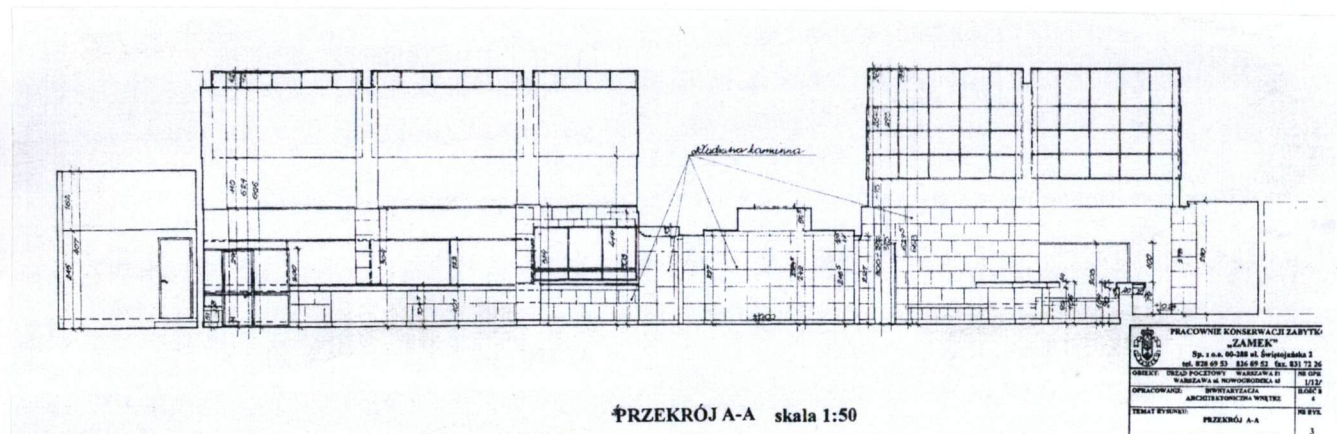
1. Miejscowość W A R S Z A W A	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) BUDYNEK URZEDU TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego)
2. Gmina Warszawa - Centrum	Ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I TELEKOMUNIKACJI - TELEKOMUNIKACJI	plany + fotografie
3. Powiat	POLSKIEJ	
4. Województwo Mazowieckie		

Inwentaryzacja pomieszczeń Urzędu Pocztowego wyk. PKZ "Zamek" Sp.z oo. 1:200

Wkładkę założył: mgr Józef Pilch - kwiecień 2000
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów u autora karty

Przekrój pomieszczeń Urzędu Pocztowego wyk.PKZ "Zamek" Sp.z oo.
1:200

Wnętrze sali kasowej Urzędu Pocztowego

Wnętrze sali doręczeń
Urzędu Pocztowego

1. Miejscowość W A R S Z A W A	5. Obiekt (nazwa jak w karcie) BUDYNEK URZĘDU TELEKOMUNIKACYJNEGO W WARSZAWIE Ob. CENTRUM RADIOKOMUNIKACJI I TELEKOMUNIKACJI-TELEKOMUNIKACJI POLSKIEJ	6. Zawartość wkładki (nazwa materiału uzupełniającego) fotografie
2. Gmina Warszawa - Centrum		
3. Powiat		
4. Województwo Mazowieckie		

Główne wejście do Centrum Radiokomunikacji i Telekomunikacji w Warszawie

Oryginalna krata w oknie parteru

Wkładkę założył: **mgr Józef Pilch - kwiecień 2000**
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów **u autora karty**